Un buen castigo

Per EloiA el ds., 08/09/2007 - 09:00

Fito & Fitipaldis

-

Lo más lejos, a tu lado

Lletra original

Lo he intentado muchas veces Pero nunca me ha salido Puede que me falte voluntad O que me sobre vicio Y mirando en mi cabeza No encontré ningún motivo La verdad es que me interesa sólo porque está prohibido El mejor de los pecados.... el haberte conocido Tu no eres sin mí.... yo solo soy contigo Y cuidar de las estrellas puede ser un buen castigo A través de mis orejas discutiendo a pleno grito El demonio a mi derecha y a la izquierda un angelito Demasiado acelerado, nunca encuentro mi destino Yo no sé si mis zapatos durarán todo el camino Nunca pido nada a cambio, eso es algo que he aprendido Yo siempre te he dao los besos que tú nunca me has pedido Y cuidar de las estrellas puede ser un buen castigo Qué te metes Don Quijote "pa" flipar con los molinos Los ojos como el coyote cuando ve al correcaminos Y cuidar de las estrellas puede ser un buen castigo

Lletra traduïda

el que Tu tries

Així ens ho diu Fito: *"el mejor de los pecados, el haberte conocido"* i, per aquest *pecat*, creu que mereix un càstig.Càstig... és una de les paraules que surt més en l'Antic Testament. Però amb Jesús tot canvia i, Joan ens ho manifesta primer en el seu Evangeli i després en les seves Cartes.Segurament, el càstig que Fito demana *("cuidar de las estrellas")* és tant bonic com propi del càstig que Ell ens posaria per haver-lo abandonat. ***Déu és amor*** Estimats meus, estimem-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu; tothom qui estima ha nascut de Déu i coneix Déu. El qui no estima no coneix Déu, perquè Déu és amor. L'amor de Déu s'ha manifestat enmig nostre quan ha enviat al món el seu Fill únic perquè visquem gràcies a ell. L'amor consisteix en això: no som nosaltres qui ens hem avançat a estimar Déu; ell ens ha estimat primer i ha enviat el seu Fill com a víctima que expia els nostres pecats. Estimats meus, si Déu ens ha estimat tant, també nosaltres ens hem d'estimar els uns als altres. A Déu, ningú no l'ha vist mai; però si ens estimem, ell està en nosaltres i, dins nostre, el seu amor ha arribat a la plenitud. Coneixem que estem en ell i que ell està en nosaltres perquè ens ha donat el seu Esperit. Nosaltres donem testimoni d'allò que hem contemplat: el Pare ha enviat el seu Fill com a salvador del món. Per això tothom qui confessa que Jesús és el Fill de Déu, està en Déu, i Déu en ell.Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut. Déu és amor; el qui està en l'amor està en Déu, i Déu està en ell. A dins nostre, l'amor ha arribat a la plenitud, i per això mirem amb confiança el dia del judici, perquè, tot i que estem en aquest món, vivim tal com Jesucrist viu. On hi ha amor no hi ha por, ja que l'amor, quan és complet, treu fora la por. La por i el càstig van junts; per això només té por el qui no estima Déu plenament. Ja que Déu ens ha estimat primer, estimem també nosaltres. Si algú afirmava: «Jo estimo Déu», però no estima el seu germà, seria un mentider, perquè el qui no estima el seu germà, que veu, no pot estimar Déu, que no veu. Aquest és el manament que hem rebut de Jesús: qui estima Déu, també ha d'estimar el seu germà.